
*Hoogeerzame Heeren Directeuren onzer Vereeniging,
Hoogachtbare Heeren Curatoren dezer Hoogeschool,
Hooggeleerde Heeren Hoogleraren,
Zeergeleerde Heeren Doctoren in onderscheidene
Wetenschappen,
Weleerwaarde Heeren Bedienaren des Woords,
Weledele Heeren Studenten,
En voorts gij allen, die van wat naam of rang ook,
herwaarts opkwaamt, om deze plechtigheid met
Uw tegenwoordigheid te vereeren,
Zeer geachte en zeer gewenschte Toehoorders!*

Temidden van de oorlogswoede, die ook na drie jaren van moorddadige vernieling, nog voor geen redelijke bezinning kon plaats maken, gaat van twee imposante machten de poging uit, om tusschen de volken op aarde den vrede te stichten. De ééne macht, die van Rome, toegespitst in een éénhoofdig geestelijk gezag; de andere, die van het Socialisme, breed opkomend uit de volksmassa's in de onderscheidene landen. Rome, sprekend in naam van God en van Christus, het Socialisme in naam van den mensch.

Grooter antipoden zijn moeielijk denkbaar. En toch, tot hun heroïek wereldpogen kunnen beide zich aangorden, omdat ze elk op hun wijze vertegenwoordigen een internationale macht.

De Kerken van het Protestantisme zien dit aan met zekere